

spectacol nu e însoțit de mici pliante măcar cu date minime despre autor, regie, interpreți. Să fie oare teatrul chiar atât de sărac încât să nu-și permită să ofere informații minime despre spectacol sau e numai o neglijență? Nu știm.).

Altfel, îl felicităm pe domnul Anton Tauf, directorul instituției, pentru preocuparea permanentă de a „crește” spectatori ai teatrului de mâine. O face profesionist și pentru aceasta merită toată stima noastră.

După rețeta reușitei

Când teatrele sunt nevoite să se ia la întrecere cu vremea tocmai bună de plajă, sunt puse în situația de a căuta (și a găsi!) comedii bune, comedii sigure, eventual muzicale, la care totuși publicul să vină în sălile reci...

Teatrul Maghiar din Oradea nu face excepție. Și a recurs la unul dintre cele mai sigure succese ale tuturor timpurilor, cum se spune. Ei, nu chiar, dar oricum, cu o biografie impresionantă, cu un destin de-a dreptul fabulos. Și o mare surpriză pentru cât de obscur este autorul, Thomas Brandon (1848–1915). După o statistică UNESCO, comedia a întrunit, de la premiera londoneză din 1892, peste 500.000 de reprezentații, în 22 de limbi. O performanță, să recunoaștem, care întrece chiar și titluri cu mult mai celebre.

Spectatorul dornic să se distreze cu adevărat două ore, să râdă cu poftă, o poate face liniștit la genul acesta... „descrețiv”, cum îl numea, ușor ironic, un regretat cronicar. Râsul în cascade este declanșat din numeroase încurcături care mai de care mai hazlii, toate legate de prezența obligatorie a unei mătuși necunoscute, la întâlnirea unor studenți cu iubitele lor. Mătușa, nesusind

de prin Brazilia la vreme, e înlocuită cu succes de unul dintre amicii băieților, student și el și mare amator de... roluri în travesti. Încurcăturile se întesesc de abia când își face apariția mătușa autentică. Între timp însă, aflându-se că e bogată, se îndrăgostesc de ea, sincer sau din interes, tot felul de Don Juani, mai mult sau mai puțin tineri...

Iată o comedie care, agrementată cu muzică bună (cântece devenite șlagăre), atât de pe gustul publicului maghiar, poate aduce lume în sală. A fost și dorința celor doi conducători ai trupei „Szigligeti”, directoarea Marton Elisabeta și șeful de secție Meleg Vilmos. Acesta din urmă încumentându-se chiar să regizeze (nu e prima dată) spectacolul, argumentul fondurilor reduse destinate producției fiind suficient pentru a găsi ideea... benefică.

Rețeta reușitei e imbatabilă pentru acest gen de spectacole. Un decor simplu dar de bun gust, aici fațada unei cochete căsuțe englezești, cu două apartamente... siameze (bun prilej de a încurca ușile identice), costume elegante, purtate de logodnice cu feminitate și, în cazul „șturlubatecului” student travestit, cu umor și șăgălnicie, iar a englezilor cu britanică scoarșenie... Autoare: Maria Hațeganu.

Regizorului i-a revenit sarcina, destul de ingrată de altfel, de a găsi actori capabili să se joace și să joace cu veselie

aceste personaje trăsnite. Și i-a găsit: ei sunt șase tineri, trei actori și trei actrițe, capabili să interpreteze în decursul unei singure stagiuni cele mai diverse roluri în drame și în comedii. O școală bună pentru junii respectivi. Iată numele lor: Orbán Attila, inventiv și dezinvolt, adăugând haz personal, talent și o mare poftă de joc, capabil să-i facă pe spectatori să rădă cu lacrimi când face *strip-tease* și peruca îi alunecă, lăsând la vedere o chelie lucitoare. Efecte prompte... Csatlós Lóránt și Dimény Levente, cu mișcări bine studiate, cu umor extras din contrastul permanent între ceea ce spun și ceea ce se petrece de fapt în micul lor univers studențesc. Tinerele Gajai Ágnes și Fodor Réka au parte de intrări spectaculoase, ele dansează și se mișcă într-o bună sincronizare, totul, fustițe, poșetuțe, participând la punerea în valoare a nurilor. Mai rezervată decât prietenele ei gâsculițe, *Ella*, în interpretarea Júliei Laczó are aerul unei viitoare studente, ea reușind să pară cu adevarat „norocoasa care știe ce vrea”.

Cuplul „bătrânilor” este foarte simpatic, *Sir Toppelbee*—Ács Tibor reușind să pară un cuceritor... incorigibil, visător și romantic, iar Márton Erzsébet creionând o mătușă destul de tânără ca să roiască în jurul ei cavaleri tomnatici.

O notă plină de farmec aduce în spectacol Hajdu Geza, un *Spittigue* caraghios, zgârcit și ridicol în goana lui după frumoasa *Donna Lucia*. Actorul împrumută ceva din grația clovnească chapliniană, fiecare apariție este însoțită de aplauze. Meleg Vilmos s-a autodistribuit într-un rolșor mic, dar important prin dese intrări fără vorbe și prin participarea, mai ales cu privirea... este un lacheu a cărui ținută impecabilă

întregește imaginea aproximativă a spectatorilor noștri despre viața la Oxford – și încă acum o sută de ani...

Nimic nu este întâmplător în acest spectacol. Muzica, versurile, efectul replicilor și al scenelor-cheie, momentele de răs obligatoriu, dansurile... toate contribuie la reușita montării. Poate, dacă ar fi avut putere și curaj, câteva tăieturi în textele cântate ar fi scurtat unele momente în care excesivul devine obositor.

Spectacolul place, acest lucru este evident, publicul vine și plătește, croniciarul subscrie...

Teatrul de Stat Oradea, Trupa „Szigligeti” – Mătușa lui Charlie de Thomas Brandon. Versiunea scenică muzicală: Aldobolyi Nagy Gyorgy/Szenes Ivan. Traducerea: Fay J. Bela. Regia: Meleg Vilmos. Scenografia: Maria Hațeganu. Conducerea muzicală: Rémüves Zoltan. Asistenți regie: Simon Mátyás, Szotyori József. Coregrafia: Dimény Levente. Cu: Orbán Attila, Csatlós Lorant, Gajai Ágnes, Fodor Réka, Hajdu Géza, Ács Tibor, F. Marton Erzsébet, Laczó Júlia, Meleg Vilmos. Data premierei: 27 aprilie 2001.

Teatrul Municipal Baia-Mare – Vrăjitorul din Oz, dramatizare de Eduard Covali după F. Baum. Regia artistică: Alina Hiristea. Scenografia: Adrian Buzăș. Coregrafia: Rodica Dunca. În distribuție: Liliana Hârșan, Cristina Cârcei, Sergiu Foțșă, Ion Costin, Daniel Făt, Wanda Fărcaș, Bianca Fărcaș, Claudia Ena. Data premierei: 12 ianuarie 2001.

Teatrul de Stat Oradea, Secția română – Slugă la doi stăpâni de Carlo Goldoni. Traducere: Polixenia Karambi. Regia: Alina Hiristea. Scenografia: Nada Camelia Panait. Mișcare scenică: Rodica Dunca. Coloana sonoră: Florin Chelu. Distribuția: George Voinesse, Angela Tanko, Ion Abrudan, Șerban Borda, Sorin Ciofu, Mona Erhan, Romeo Romitan, Alexandru Rusu, Mirela Niță-Lupu, Richard Balint. Data premierei: 17 mai 2001.